

Resolució 434/2020, de 13 d'agost¹

Número d'expedient de la reclamació: 357/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Ubicació d'una plaça reservada d'aparcament.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: L'article 36 LTAIPBG estableix el criteri general segons el qual la informació ha de ser facilitada en el format sol·licitat i les circumstàncies que poden justificar aplicar un format diferent, així com la necessitat que la resolució sobre la sol·licitud ha d'incloure la consideració que la informació pot ser facilitada en un format diferent del sol·licitat. I la comunicació d'informació per part de l'Ajuntament no fa cap menció al canvi de format aplicat, i molt menys a cap de les circumstàncies de l'article 36.2 LTAIPBG que legalment podrien justificar-ho.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones amb discapacitat. Aparcament. Reclamació contra silenci. Forma o format.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 23 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 357/2020, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 19 de juny de 2020 la persona reclamant sol·licita "conèixer on s'ubicarà la reserva que he sol·licitat en EOI d'Avinguda Dressanes 14 i data d'instal·lació de la plaça". Demana de rebre la informació sol·licitada per escrit en l'adreça postal de la persona reclamant.
3. La Reclamació presentada el 23 de juliol de 2020 indica que la persona reclamant no ha rebut resposta a la seva sol·licitud.
4. El 30 de juliol de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre

¹ La versió original de la resolució redactada pel ponent és la versió en castellà.

la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 6 d'agost de 2020 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament. Argumenta que a causa que la sol·licitud contenia diversos tipus de peticions, l'Ajuntament no la va considerar una sol·licitud d'informació pública i la va tramitar a través del Servei d'Atenció en Línia, previst per a la recepció d'incidències, queixes i suggeriments; el 31 de juliol de 2020 l'Ajuntament hauria comunicat la informació sol·licitada a la persona reclamant mitjançant correu electrònic, que seria el mètode utilitzat per respondre des del Servei d'Atenció en Línia. En conseqüència, demana l'arxiu de la Reclamació perquè l'Ajuntament hauria facilitat la informació sol·licitada. L'informe municipal adjunta la resposta a la sol·licitud enviada a la persona reclamant, de la qual es desprèn que no existiria plaça reservada per a l'entitat citada a la sol·licitud, perquè no ho exigiria la normativa vigent.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'accés a informació pública adreçada a una administració obligada per la legislació de transparència, com l'Ajuntament de Mataró (article 3.1.a LTAIPBG).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació

pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret de la persona reclamant a rebre la informació de la forma i format sol·licitats

La persona reclamant ha demanat de rebre la informació sol·licitada mitjançant correu postal i per escrit. En canvi, l'Ajuntament se l'envia per correu electrònic, mesura que justifica amb l'argument que, a causa de la seva diversitat d'objectes, no hauria considerat la sol·licitud com d'informació pública i l'hauria tramitat com si es tractés d'una incidència, queixa o suggeriment, enviant la resposta per correu electrònic, com a mig habitual per respondre a aquestes iniciatives per part del Servei d'Atenció en Línia. El canvi de forma de comunicació de la informació i la seva justificació han de ser rebutjats, pels motius següents.

En primer lloc, perquè l'article 36 LTAIPBG estableix el criteri general segons el qual la informació ha de ser facilitada en el format sol·licitat i les circumstàncies que poden justificar aplicar un format diferent, així com la necessitat que la resolució sobre la sol·licitud ha d'incloure la consideració que la informació pot ser facilitada en un format diferent del sol·licitat. I la comunicació d'informació per part de l'Ajuntament no fa cap menció al canvi de format aplicat, i molt menys a cap de les circumstàncies de l'article 36.2 LTAIPBG que legalment podrien justificar-ho.

En segon lloc, perquè res de la sol·licitud presentada per la persona reclamant no donava raonablement peu per interpretar que la seva sol·licitud no era d'informació pública, ja que el formulari que presenta és precisament el d'accés a la informació pública, i així ho posa en el seu títol, i el que demana és únicament informació municipal.

Per tant, el procedent era tramitar la sol·licitud de la persona reclamant com una sol·licitud d'informació pública, d'acord amb l'establert per la LTAIPBG i si l'Ajuntament considerava necessari aplicar un format diferent per facilitar la informació, ho havia de justificar segons el requerit per l'article 36 LTAIPBG.

En conseqüència, és procedent estimar la reclamació i requerir l'Ajuntament que faciliti a la persona reclamant la informació sol·licitada per escrit i mitjançant correu postal.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions realitzades per executar els acords de mediació i per donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i següents RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, podent adoptar les mesures que allà es preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini fixat pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta requereixi el seu compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, s'ha de qualificar d'infracció molt greu en relació amb el dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada d'acord amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació al web de la Comissió dels casos en els quals els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 d'agost de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 357/2020 i declarar el dret de la persona reclamant que l'Ajuntament faciliti a la persona reclamant la informació sol·licitada per escrit i mitjançant correu postal.
2. Requerir l'Ajuntament de Barcelona perquè lliuri la informació indicada en l'apartat anterior a la persona reclamant en el format indicat en el termini de deu dies des de la notificació de la present resolució i perquè tot seguit n'informi la GAIP.
3. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 357/2020 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis previstos en aquesta Resolució per al lliurament de la informació s'han d'explicar en dies hàbils (descomptant dies festius i dissabtes) a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada, tret de previsió específica en sentit diferent.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser presa en consideració si es comunica a la GAIP abans que acabi el termini fixat en la Resolució, i ha de fonamentar-se en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada si l'Administració obligada justifica de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-lo en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic dirigit a gaip@gencat.cat, a fi que la Comissió requereixi el seu compliment. Mentre no es compleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, conforme a l'article 25.2.k RGAIP. Si l'Administració no atén el requeriment d'execució que li dirigeixi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb el previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sense perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment de la Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, pot interposar-se recurs contenciós-administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de la Resolució, conforme a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa.